

FORORD

At skrive sine erindringer har før i tiden i reglen været forbeholdt mennesker, der på en eller anden måde har gjort sig særlig fordelagtigt - eller i visse tilfælde ufordelagtigt - gældende i samfunds- eller kulturlivet. Nogle vil derfor sikkert synes, at det er et forfængeligt forehavende at ville skrive sit livs erindringer, når man ikke på nogen måde adskiller sig fra de fleste andre, almindelige mennesker, og egentlig heller ikke har udrettet noget, der med rette fortjener opmærksomhed eller anerkendelse.

Dette er imidlertid, hvad jeg vover for mit eget vedkommende, nu da min alder og mine livsomstændigheder uimodsigeligt fortæller, at jeg har fremtiden bag mig. Som tilfældet er for så mange andre mennesker, så begyndte min ungdom med store forhåbninger og drømme, men efterhånden som tiden gik, afslørede disse sig som større eller mindre illusioner og skuffelser. Engang troede jeg, at den avis der i min pure ungdom kaldte mig for "dansk tegnefilms coming man" skulle få ret i sin "spådom". Brogede og urealistiske drømme om at se sig selv som "en ny Disney" foresvævede mig i en del år og ansporede til at gøre en ind-sats, i håb om at eventyrets gode fe ville hjælpe til. Virkeligheden tvang mig imidlertid til efterhånden at indse, at mine evner og kræfter ikke stod mål med de forventninger, som jeg stillede til mig selv, og som andre måske også havde ventet sig af mig.

Men erkendelsen af min personlige uformuenhed eller mangel på tilstrækkeligt store evner betyder dog ikke, at jeg betragter livet som sådan som en skuffelse. Til trods for store personlige bitre skuffelser og sorger, især på privatlivets område, har jeg meget at være taknemmelig for, herunder ikke mindst at det er blevet mig forundt at få en indsigt, som fortæller mig, at livet er et guddommeligt under og even-tyr, hvori jeg - i lighed med alle andre mennesker og levende væsener - selv er parthaver og deltager. Dertil kommer, at jeg - om end forholds-vis sent i livet - er blevet givet den lykke at have en trofast, begavet og ikke mindst kærlig kone, nogle gode børn og dejlige børnebørn, som alle har bidraget til at berige livet og dets eventyr.

Men som tilfældet er med mange af især folkeeventyrene, så har livets eventyr også sine hekse og trolde, eller sine onde magter, ikke mindst i form af vort eget sinds og vore drifters irrationelle kræfter: neuroser, traumer, angst og frygt. Disse mørke kræfter er i bedste fald en udfordring til det gode i os, om at tage kampen op og bekæmpe og helst overvinde de destruktive uhyrer, og derigennem få mod og styrke til at turde lade sig konfrontere med det virkelige livs ikke altid lige behagelige eventyr. I modsat fald kan disse mørke magter få bugt med os og berøve os den sjælelige sundhed og sindsro, som er en nødvendig forudsætning for at kunne kigge dybere i livets eventyr.

Begrundelsen for at nedskrive, hvad jeg endnu kan huske af det lidt eller meget, jeg har oplevet, erfaret og tænkt i løbet af de fireogfirs år, mit liv indtil nu har været, er først og fremmest den, at jeg gerne vil fortælle mine børn og børnebørn, hvem og hvad jeg er - eller var, - både når det gælder ydre social og faglig status og når man kigger helt ind i sindets inderste gemmer. Ikke nødvendigvis for at retfærdiggøre mig selv, men i nok så høj grad i håb om en bedre forståelse af mine dispositioner og handlinger. Som de fleste andre har jeg naturligvis begået fejl og ind imellem foretaget forkerte dispositioner og truffet afgørelser, der har fået alvorlige konsekvenser også for andre end mig selv.

Der er naturligvis en del af det, jeg har foretaget mig i tidens løb, som jeg siden har fortrudt, og som jeg derfor godt kunne have tænkt mig havde været gjort anderledes. Men i det store og hele må det dog oprigtigt siges, at jeg aldrig har handlet på grundlag af ond vilje, men derimod nok på baggrund af en vis egoisme, uerfarenhed og naivitet eller godtroenhed. Dette gælder både i privat og karrieremæssig sammenhæng.

Den, der læser disse linjer, skal dog ikke frygte for, at min efterfølgende selvbiografi er et "jammersminde", for det er den så langt fra. I mit livs blanding af lyse og mørke oplevelser og erfaringer, er de lyse trods alt i overtal, og set i erindringens tryllespejl fremtræder de mørke oplevelser i et formildende skær af livserfaring, som forhåbentlig har gjort mig lidt klogere på livet og menneskene. Det tror og håber jeg vil afspejle sig på de mange sider, der følger.

(Fortsættelse følger i Afsnit 01)